

L'era post-Forné comença per Forné

El successor de Marc Forné pot arribar a dependre, en major o menor mesura, del mateix Forné. El 24 d'abril Andorra triarà els 28 representants al Consell General, la cambra parlamentària d'on sortirà el nou cap de Govern del Principat.

El fins ara màxim responsable de l'executiu no pot optar a la reelecció. Paradoxalment, però, la seva presència en els comicis, liderant una llista parroquial, pot ser clau, per bé o per mal, per al seu partit (PLA) i per als rivals.

Cinc candidatures concorren a les eleccions andorranes de l'endemà de Sant Jordi. Des del 1993 que la circumscripció nacional no oferia tanta tria. Quatre homes i, per primera vegada, una dona, opten a esdevenir cap de Govern. A succeir Marc Forné. A trencar o mantenir la majoria liberal. Albert Pintat, Jaume Bartumeu, Enric Tarrado, Patrick García i Isabel Lozano pretenen agafar el relleu de Forné. Dels electors i, també, del paper que jugui el fins ara responsable de l'executiu depèn la sort dels cinc candidats. Sembla curiós. Però bé podria ser així. Per una qüestió legislativa (al Principat no pot aspirar a liderar el Govern aquell que ha cobert dues legislatures senceres), Forné no pot presentar-se a la reelecció. En canvi, sí que podria convertir-se en conseller general (diputat). L'encara president del Partit Liberal (PLA) encapçala la llista territorial de la formació a Andorra la Vella. Del que passi a la capital (amb fama de propera als socialdemòcrates), en gran mesura, en dependrà la configuració del nou arc parlamentari.

Encara que formalment el sistema electoral andorrà és unicameral (28 consellers formen el Consell General o Parlament), el pes de les parròquies (poblacions) i la forma d'elecció comporten, a la pràctica, una representació nacional i

una altra de territorial. Així, la meitat dels consellers es trien de la recol·lecció dels vots adreçats a les llistes nacionals i surten a partir de l'aplicació de la llei d'Hondt. Els altres catorze representants es divideixen en dos per parròquia. La candidatura més votada a cadascuna de les set poblacions s'endú, directament, els dos consellers generals. Per això la importància que tenen les parròquies, i més si demogràficament són importants. 16.022 persones (de les més de 70.000 que es calcula que viuen al Principat) estan cridades a les urnes el 24 d'abril, un 20% més que ara fa quatre anys. Aquest grapat de persones amb drets polítics haurà de triar entre cinc llistes a la nacional i algunes menys a la territorial.

Pintat i els liberals. El PLA és el partit més estructurat del Principat, el que porta les regnes del país els darrers deu anys i l'únic amb implantació a totes les parròquies. Enguany canvia Marc Forné per un polític ja bregat i amb una bona experiència internacional (ha estat ambaixador i ministre d'Afers Estrangers), Albert Pintat. El nou líder liberal ha apadrinat una notable renovació. Ha posat cares força noves a la llista nacional (les dues persones que l'acompanyen darrere la llista, independents, són l'advocada Conxita Marsol i l'economista Jaume Serra) i ha enviat pesos pesants i coneguts a la batalla parroquial. Així, el cap de Govern (Marc Forné) i tres ministres (la de Finances, Mireia Mestre; la de Medi Ambient, Olga Adellach; i el de Cultura i Educació, Xavier Montané) en-

Albert Pintat (al centre) pren el relleu al capdavant del PLA, do mans de Marc Fornó (a l'esquerra), que no pot optar a la reelecció. Jaume Bartumeu (a la dreta) encapçala per quarta vegada consecutiva les aspiracions dels socialdemòcrates.

capçalen les llistes d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany, Ordino i Encamp. El secretari general del partit (Joan Gabriel) és el primer a la Massana i dos consellers sortints (Joan Albert Farré i Daniel Mateu) defensaran el PLA a Sant Julià de Lòria i Canillo.

Bartumeu 'for ever' i el PS. L'advocat Jaume Bartumeu opta per quarta vegada a la presidència del Govern. Reitera, un cop darrere l'altre, que és la segona vegada que ho fa des d'una formació sòlida com l'actual Partit Socialdemòcrata (PS). Des d'aquest grup s'assegura que juguen al seu favor els vents de canvi després d'una dècada de liberalisme. I el fet que la formació està molt més arrelada que fa quatre anys. Són presents a totes les parròquies, en algunes en coalició amb grups locals o minoritaris, excepte a Canillo. Si Pintat ha enviat els pesos pesants a les territorials i s'ha envoltat de gent nova a la nacional, Bartumeu ho ha fet una mica al revés. Genèricament es presenten arreu com l'Alternativa, una clara declaració d'intencions. Entre els primers sis llocs de la llista nacional hi ha tres consellers sortints (el

mateix Bartumeu, i Francesc Rodríguez i Esteve López), un exconseller que representa un corrent molt determinat del partit (Vicenç Alay) i la presidenta del PS (Mariona González). La sort o desgràcia de Bartumeu depèn, sobretot, de tres punts: la capital, on la candidata Rosa Ferrer se les veurà amb Forné; Escaldes-Engordany, on el primer secretari, Francesc Casals, intentarà rendibilitzar les divergències liberals; i Encamp, on un històric com Josep Dallerès vol fer bons els pronòstics de victòria socialdemòcrata. Miquel Calsina (Sant Julià), Claude Benet (la Massana) i Joan Bringué són els altres caps de cartell de l'Alternativa.

El centrisme de "darrera hora". L'empresari i exconseller general Enric Tarrado lidera el projecte que vol encarnar el centre-centre. Però és un centrisme que s'ha acabat de configurar a darrera hora i que neix coix. Dues formacions com el Centre Demòcrata Andorrà (CDA) —d'on procedeix Tarrado— i Segle 21, amb implantació bàsicament a Sant Julià de Lòria i Canillo, han fet una aliança que els permet presentar una llista nacional amb homes i dones de tots

dos partits, molts dels quals procedeixen de formacions que van desembocar en el desaparegut Partit Demòcrata (PD); i quatre territorials. Que els dirigents de Segle 21 no hagin trobat prou membres per fer una llista territorial a Sant Julià i que el conflicte intern a Encamp (a Escaldes ja comptaven no poder fer res) també els hagi deixat en blanc en un dels feus del CDA semblen, d'entrada, dos obstacles bastant difícils de salvar.

Renovadors i Verds. Els dos partits més petits es presenten amb l'objectiu de saber fins on poden arribar. I ho fan només amb una llista nacional. Renovació Democràtica és un projecte molt personal del fins ara conseller Patrick García, procedent del PD, amb una implantació molt arrelada a Escaldes, d'on és l'arquitecte i polític, i que ha pactat amb el PS algunes parroquials. Els Verds són, això, verds, i amb força "nous andorrans" a les seves files. Isabel Lozano és la primera dona que opta a cap de Govern. I ho fa amb una idea clara: "Som l'únic partit d'esquerra d'Andorra."

Toni Solanelles